

na ennesele, egga kellegi teisele ei sowiks. — Üks reisia kirjotab:

Ma olin jubba mõnne nädala Parisis paigal olnud. Juli ku olli kätte jõudnud, (mis meiegi paikus enamiste palla kül, agga lõunepoolsil mail weel hopis pallawam). Se olli ühhe pühapäewa enne lõunat, ma lusisin mõnda ulitsat (Saksa rahwas ütleb: ma patserisin); ilm olli selge, päike olli kui tulline wass terra, kõrwetas ni kangeste, et minno melest olli, nago peaks tänapäaw terwe Paris omma sure meešte ja puddolõustega ärakõpsetud sama. Tuhhande äsi eesise (kõgi) suits, mis ulitsatte peale alla kerutas, ja tolm ulitsatte pealt, se keik saasis seita, et sündind Parislane weel wõis hingata, agga minno hinge lehhe tahtis ta finni matta, et ma enam isegi ei teadnud, mis modi ma weel lonkso hinge piddin sama. Hommiko olin kül kaks korda Seine jões käinud karrastust otsimas, agga mis karrastust palla weesi woib anda? — Ma olin ühhe platsi peale jõudnud, kus Parisi liina seisowäggi parrajatte

muntserdas, näggin seal sulle tuttid ja pajo-nettid, kiibred ja punnased püksid; seal ollid pasuna puhhujad, nende seltsis trummi-lõjad omma pole elewandi kerre suture trummi-dega, kelle kissa ja karru mind juhniks ja tuimaks teggid. Keikide seast, olli se soldat ehk muido wahtija, olli minno arwates keige parrema õnnega koos keiser Napoleon, — ta istus omma musta selgas, ei ligutand kät egga jalga. Keik ollid kanges higgis, keige enam tambur-major omma kahhe jalla kõrguse karru nahka mütsi al; agga — „temma“ üks olli kül, „kül südada põhjani.“

Muntserdamisse aeg olli otsas, lõuna mõdas. Ma läksin trahterisse, kus ma ennegi mõnda korda sõmas olin käinud. Kui ma trahteri ukse hõbbe linki finni hakkasin, tulgatas mul mele, et mo kõht tühhi olli olnud, enne kui ma muntserdamisse platsi peale olin läinud, agga nüüd olli sõma tahtminne sutmaks kaddund. Trahteris olli kange rogade hais, mis hinge tahtis finni matta. Ma istusin sõma laua äre. Keik tubba olli sinnine,